

Waarom vind jij dat je dit hebt verdiend?

Een werkvorm voor(team)coaching en intervisie.
door Peta Twijnstra

Het is al weer een paar jaar geleden dat ik de film 'Notting Hill' zag. In deze luchtige film bloeit er een, eerst onmogelijke, liefde op tussen een succesvolle Amerikaanse actrice Anna Scott (Julia Roberts) en de, helemaal niet zo succesvolle, Britse boekverkoper William Thacker (Hugh Grant). Natuurlijk vinden ze elkaar aan het eind van de film maar om eerlijk te zijn herinner ik me de eindscène niet meer.

Een andere scène herinner ik me nog wel. Anna, William en nog drie of vier vrienden zitten met elkaar aan tafel te eten. De sfeer is plagerig, ontspannen, aangenaam. Het wekt de indruk dat een ieder zich op zijn gemak voelt. Aan het eind van de maaltijd drinken ze koffie met muffins en dan is er nog ééntje over. Die is, zo besluiten ze, voor degene die het zieligst is. Voor degene met de meeste ellende in zijn of haar leven. En dan begint het bieden. Het ene drama na het andere komt op tafel.

Die scène is me bijgebleven. De sfeer van dat fragment vind ik mooi. Diepe stiltes vallen er als er onthullingen gedaan worden over persoonlijk leed. En die stiltes worden afgewisseld met relativerende lachsalvo's en hilariteit. De individuele drama's worden namelijk zwaar aangezet om zo tegen elkaar op te kunnen bieden om uiteindelijk de laatste muffin te scoren.

Geïnspireerd door bovenstaande scène vraag ik aan het begin van een teambijeenkomst: 'Waarom vind jij dat je deze doos hebt verdiend?' Ik wijs op een doos Merci Chocola die ik heb ik meegenomen. Het team is verrast. Ze vinden het zichtbaar spannend maar gaandeweg komen de verhalen gemakkelijker. Het team is geïnteresseerd, zijn betrokken, alert, denken na, luisteren goed, stellen vragen en vullen elkaar aan. Er komen veel succesverhalen boven tafel, zaken die werkelijk goed gegaan zijn. Er ontstaat een positieve stemming.

"Ik vind eigenlijk dat ik de doos helemaal niet heb verdiend", zegt één van de deelnemers. "Ik heb me helemaal niet op mijn werk kunnen richten. Ik had privé teveel zorgen".

Ze is eerlijk en krijgt direct feedback van een collega: "Ik vind dat je de doos verdiend hebt omdat je ondanks je privé-situatie er toch steeds weer was en omdat je hulp vroeg bij de dingen die je niet lukten. Dat maakte het voor mij gemakkelijk om met je samen te werken."

Aan het eind van de oefening kan de doos gedeeld worden. Zowel bij successen als bij tegenslagen heb je chocola verdiend. Dan kan er thee en koffie gedronken worden en kan de rest van de studiedag 'teamcoaching over overleg' van start gaan. Of wanneer de oefening als afsluiting wordt gebruikt aan het eind van het cursusjaar, is het een hele mooie werkvorm om de vakantie mee in te gaan.

Prettige vakantie!
Peta